

De bestorming was mislukt. Om tien uur werd zij herhaald, nu door enkele tientallen militairen. Zij kwamen vijftig meter verder, voor zij op hun beurt onder Duits vuur weer over de brug terugrenden. Omstreeks diezelfde tijd bereikten ruim zestig man een kilometer ten zuiden van Alblasserdam met een ijzeren zeilschip de andere oever; daar liep het schip onwrikbaar op de wal. Hoe kon men de zestig versterken? De stormboten waar de Lichte Divisie over beschikte, werden aangetrokken maar al bij het afladen stortten vier militairen ter aarde, één dodelijk getroffen, drie gewond door Duits vuur van de IJselmondse oever; de overgangspoging werd daarop gestaakt.¹ Ten noorden van Alblasserdam werd gepoogd, met pontons over de rivier te komen, maar wie zich vertoonde, werd door de Duitsers weggeschoten. Tweehonderd man fietsten met een lange omweg naar het pontveer bij Kinderdijk, ten noorden van Alblasserdam – maar ook hier zaten de Duitsers al met hun machinegeweren. Alles mislukte. Erger nog: even na tien en vervolgens om twee uur 's middags werd Alblasserdam met omgeving van geringe hoogte gebombardeerd; de bevolking vluchtte na het eerste bombardement in paniek de polder in en een van de bataljons wielrijders van de Lichte Divisie deed na het tweede hetzelfde.

Aan het eind van de ochtend had de divisiecommandant, kolonel van der Bijl, aan de commandant Vesting Holland, generaal van Andel, gerapporteerd, dat hij geen kans zag, over de Noord te komen: de Duitsers waren te sterk. Gevolg was, dat (zie kaart XXIV op pag. 225) de generaal hem een nieuwe opdracht gaf: met een klein deel van zijn troepen moest hij aan de Noord blijven zitten, met de rest via het veer bij Papendrecht naar Dordrecht oversteken, het gehele Eiland van Dordrecht van Duitsers zuiveren om vervolgens via het Wieldrechtse veer, Beijerland en de Barendrechtse brug door te stoten op IJselmonde, richting Waalhaven.

Het was een opdracht die op onoverkomelijke moeilijkheden zou stuiten. Geen van de militairen van de Lichte Divisie is dan ook verder gekomen dan het Eiland van Dordrecht. Al het bereiken van dat eiland had heel wat voeten in de aarde. 's Nachts zou het gros van de Lichte Divisie bij Papendrecht de Merwede oversteken. Grote verwarring ontstond. In het donker stonden de naar het veer leidende wegen tot diep in de Alblasserwaard vol militaire auto's; eenheden raakten door elkaar of bleven achter; de stemming was nerveus; overal meende men lichtsignalen te zien, er werd weer gerept over nieuwe landingen van Duitse parachutisten. Doodmoe en uitgehongerd (na de broodmaaltijd van 10 mei 's morgens hadden de militairen althans via

¹ A.v., p. 74. De zestig man keerden 's middags naar de oostelijke oever van de Noord terug 'door een voorbijvarend schip te pressen tot bijdraaien' (a.v., p. 77).